

er en principiel Modstander af Værditold, dog har ladet sig drage ret langt i Retning af Værditold i den tekniske Toldlov, som nu foreligger endeligt vedtaget her i Tinget. Men det er dog ikke det, det kommer an paa; hvad det kommer an paa, er, om vi har kunnet udrette noget i Fællesskab eller ikke, og om det, vi har udrettet, er godt. I saa Henseende glæder det mig, at det ærede Medlem klart og aabenlyst erkendte, at vi har gjort et godt og dygtigt Stykke Arbejde sammen, et Arbejde, som vi kan være bekendt, og som vi nu maa gaa ud og tage Ansvar for overfor Vælgerne, hvilket jeg ikke tror vil falde nogen af os svært.

I det hele maa man, naar man ser hen til Vælgene, ikke lade sig forvirre af, at Folk i det sidste Par Maaneder omtrent ikke har talt om andet en Valutaen. Det er imidlertid ikke om Valutaen, Valget staar. Valutakrisen og Valutaspørgsmaalene vil naturligvis spille ind i Valget, men det er ikke om dem, Valget staar. Naar der er Valg til det folkevalgte Ting i et politisk oplyst Folk, er det ikke en Krisesituation, der raader i Øjeblikket, og som maaske og forhaabentlig kan være forsvundet inden næste Valg, som er det afgørende for Valgkampen, for Partiernes Stilling og for Vælgernes Afgørelse. Det er de politiske Grundsætninger og det politiske Grundsyn overfor Samfundets store Opgaver, som her er det afgørende. Det er Spørgsmaalet om den offentlige Økonomi, om Karakteren af den sociale Lovgivning, om Frihed eller Tvang i Erhvervs livet, om Stillingen til alle disse store Spørgsmaal og alt, hvad de afføder; der til syvende og sidst bliver afgørende for, hvor Vælgeren vender sig hen. Derfor maa man ikke, som man gør fra visse Sider, tro alt for meget paa, at nu skal Vælgerne udelukkende se paa Valutaforholdene og paa de mange fortræffelige Redningsmænd, der fra forskellige Sider frembyder sig, følge dem og glemme de grundlæggende Principper, hvorpaa de har ført og fremdeles vil føre deres Politik.

Martin Hansen: Det er nødvendigt at gøre det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen opmærksom paa, at han svæver i en Vildfarelse, naar han mener, at det var forkerte Tal, jeg fremsatte ved Tillægsbevillingslovforslagets første Behandling. Jeg har udtrykkelig gjort opmærksom paa, at det var Posten Forsikring og Forsørgelse for ubemidlede, jeg her havde fremdraget, og slet ikke noget andet. Jeg har end-

videre anført, hvor meget der var gjort for at sætte Arbejder i Gang baade fra Statens og Kommunernes Side, og i Dag har jeg tillige vist, hvor meget der er ud-betalt i overordentlig Hjælp, altsaa taget det hele med. Men jeg har udtrykkelig i min Tale ved første Behandling gjort opmærksom paa, at det der drejede sig om Posten Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede, og det vil ikke være det ærede Medlem muligt der at finde eet galt Tal.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at han forstod ikke, hvorfor man skulde beskatte Tobak, om man paa den Maade bedre ramte Evnen end ved Indkomst- og Formueskat. Det Spørgsmaal skulde det ærede Medlem ikke have stillet mig, men sig selv; thi Forholdet er netop det, at i den Tid, da han og hans allierede sad ved Roret, beskattede de Tobakken ganske kolossalt, forhøjede Tobaksskatten omtrent 30 Gange eller i hvert Tilfælde Provenuet, det, vi fik ind paa Tobak. Hvad gør det ærede Medlem nu? Medens han den Gang hørte til Regeringspartiet og beskattede Øl og Tobak, ogsaa, som jeg har nævnt, Afholdsøl o. s. v., taler han nu imod Beskatning af Hummer, Laks, Daasemad o. s. v. Det er Forskellen mellem det ærede Medlems Stilling og min, naar der er Tale om Beskatning af Luksus.

Det ærede Medlem Hr. Rode kunde ikke forstå min Afbrudelse, da han talte. Jeg vilde blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi har revideret to af de sociale Love, Sygekasseloven og Invalideloven, og at dette har bevirket, at Stigningen i Udgifter til den sociale Lovgivning er blevet større end den Stigning, som Dyrtiden har medført; saaledes er Udgifterne til Sygekasserne steget, baade Udgifterne til de almindelige Medlemmer og til de kronisk syge. Det glæder mig, at det ærede Medlem erkender, at der egentlig ikke er Grund til at kritisere vor Stilling til de sociale Spørgsmaal. Dette vil jeg ogsaa gerne bede det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen bemærke sig og meddele videre.

L. Rasmussen: Jeg skal ikke trætte Tinget længe. Jeg sagde udtrykkelig til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at hans Tal i og for sig ikke var forkerte, men blot at de var anvendt saaledes og i saadan Mængde, at de gav et fejlagtigt Billede af Forholdene.

Til den højtærede Finansminister skal jeg bemærke, at jeg ikke har sagt, at vi i